

[Buchwald.]

der svarer til landets renteniveau. Er der så andre huller, afskrivningshuller, der skal stoppes, er det en helt anden sag.

Poul Boeg (CD):

Hr. Børge Johansen har allerede som ordfører givet udtryk for centrum-dekokaternes holdning til dette forslag, og jeg vil blot gerne gøre et par korte bemærkninger for lige at supplere og uddybe det, som blev nævnt om, at en del af vor holdning til dette er, at vi har visse betænkeligheder.

Jeg vil specielt tage udgangspunkt i nogle ord, som står i forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget, idet jeg hæfter mig ved, at man dér taler om skatteydere, der „kan skaffe sig“ en lav indtægt. Det forekommer mig — og jeg tror, at den ærede ordfører for forslagsstillerne vil være enig med mig heri — at dette er et nøglepunkt i forslaget. Jeg kan blot henvise til, hvad andre ordførere samt finansministeren har sagt, at vi nok her risikerer at komme ud i noget af en uberegtiget generalisering, hvis vi for at ramme sådanne enkelte tilfælde laver en ordning som den, der her er skitseret. Man fristes til at sige, at det kan minde lidt om det såkaldte trusserederforslag, hvor der jo forelå den samme tankegang; for at ramme enkelte misbrug ramte man samtidig ret bredt på en uretfærdig måde.

Det kan ikke bestrides, at der kan være en række tilfælde, hvor den lave indtægt er reel, f. eks. en forretning, der går dårligt, hvor der er investeret store beløb, men hvor der ikke er noget afkast. Der kan være andre, helt legitime grunde til den lave indtægt. En mand, der har sparet op, kan være uheldig og anbringe sine midier i aktier i B & W, for at tage et eksempel. Så længe det går godt og der tjenes godt og der gives store udbytter — der var jo engang, hvor B & W gav både 12 og 14 pct. — så er skattevæsenet der jo og skal have sin del af det. Så må man vel i og for sig stå last og brast, og hvis det så går dårligt og han sidder med en sådan post, der ikke giver noget udbytte, så kan man vel nok spørge, om det ikke er rimeligt, at der også skattemæssigt tages hensyn til dette.

Jeg kan altså sammenfatte vor betænkelighed, der er af rent principiel karakter og baseret på, hvad der må være en retfærdig-

hedsbetragtning, ved at spørge, om man ikke her løber en risiko for — om ikke forslagsstillerne selv vil overveje, om der er en risiko for — at dette bliver noget i retning af for smed at rette bager.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Grünbaum*) (S):

Der kan ikke være spor tvivl om, at det oprindelige formål med den paragraf 11, vi har i udskrivningsloven, netop har været at beskytte dem, der havde en formue af en vis størrelse, som ikke gav nogen indkomst. Jeg er principielt enig i, at det er et rigtigt synspunkt, det kan jeg godt tilslutte mig. Det har været et problem i sin tid, for mange år siden, bl. a. for godsejerne — § 11 kaldes jo også „godsejerreglen“. Det har ganske afgjort været et problem, at man havde nogle store besiddelser, som ingen indtægt gav; så virkede det urimeligt, at man skulle af med formueskatten. Det kan det selvfølgelig stadig væk gøre. Men jeg har nu den opfattelse — den deler jeg med hr. Ømann, som gav klart udtryk for den — at det skulle da være mærkeligt, om der findes ret mange af den slags tilfælde i vore dage. Jeg vil også gerne sige til hr. Glistrup, at det skulle vel nok være muligt at finde en advokat, som kunne placere de pågældende enkers aktiepenge på en sådan måde, at de gav et rimeligt udbytte. Jeg tror altså ikke på, at det er det store problem i dag; jeg tror, det er et meget lille problem i dag.

Derimod er der et andet problem, som er voldsomt stort i dag, og det er dem, der kunstigt bringer deres indkomst ned. Manden med de 10 mill. kr. i formue skal jo kun bringe sin indkomst ned under 600.000 kr. for at falde ind under denne regel i udskrivningslovens § 11, 6 pct.s reglen, så er han jo en af dem, som skal have særlig formueskattelettelse efter denne lov. Nu ved vi jo, at der er folk, der gerne praler — også offentligt — med, at de er i stand til at bringe deres indkomster ned på nul. Det er ikke hr. Glistrup, jeg tænkte på i den forbindelse; der er andre, der har gjort det. De har optrådt med det offentligt og selv sagt, at så slipper de også for formueskatten. For rigtigt at lave grin med os alle sammen herinde i folketinget, proklamerer man: ja, jeg kan få min indkomst ned på 40.000 kr.; jeg er ganske vist mangemillionær, men jeg har